

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

สอนด้วยความเมตตาสงสาร

ผู้กำกับ ข้าราชการบำเพ็ญพระราชกุศลคล้ายวันประสูติ สมเด็จพระสังฆราช 3
ตุลาคม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระ
บรมราชูปถัมภ์ ในการบำเพ็ญพระราชกุศลคล้ายวันประสูติ สมเด็จพระสังฆราช 3
ตุลาคม นี้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระ
บรมราชูปถัมภ์ ในการบำเพ็ญพระราชกุศล คล้ายวันประสูติ สมเด็จพระญาณสังวร
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ณ วัดบวรนิเวศวิหาร มีกำหนดการ
บำเพ็ญกุศล ดังนี้

วันอาทิตย์ ที่ 1 ตุลาคม เวลา 09.00 น.สมเด็จพระสังฆราชทรงถ่ายภาพ
ร่วมกับพระนวกภิกษุ วัดบวรนิเวศวิหาร พรรษากาล 2548

เวลา 16.30 น.สมเด็จพระสังฆราช ประทานพระวโรกาส ให้บุคคล และคณะ
บุคคลเข้าเฝ้าถวายสักการะ ถวายพระพร ณ ห้องประชุมใหญ่ มหามกุฏราชวิทยาลัย

วันจันทร์ ที่ 2 ตุลาคม เวลา 06.30 น.สมเด็จพระสังฆราช เสด็จทรงบาตร

เวลา 16.30 น.เสด็จลงพระอุโบสถ ทรงรับถวายการสักการะจากพระ
เถรานุเถระ ที่มาเจริญพระพุทธมนต์ถวาย ณ พระอุโบสถ วัดบวรนิเวศวิหาร

วันอังคาร ที่ 3 ตุลาคม วันคล้ายวันประสูติ

เวลา 10.30 น.พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์ ในการบำเพ็ญพระราชกุศล คล้ายวันประสูติ สมเด็จพระ
พระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก พระสงฆ์ 20 รูปเจริญพระ
พุทธมนต์ ถวายภัตตาหารเพล แต่พระสงฆ์ที่เจริญพระพุทธมนต์ ณ พระอุโบสถ และ
ถวายภัตตาหารเพล และเครื่องจตุปัจจัยไทยธรรม แต่พระภิกษุสงฆ์ต่างวัด 493 รูป
ณ อาคารวชิรญาณวงศ์

เวลา 16.30 น.คณะธรรมยุต เจริญ นวักทายุสมธัมม์ ถวายเป็นพระกุศล

เวลา 19.00 น.พระภิกษุสามเณร วัดบวรนิเวศวิหาร เจริญพระพุทธมนต์ถวาย
เป็นพระกุศล

วัดบวรนิเวศวิหาร เปิดปูชนียสถานสำคัญของวัด คือ พระอุโบสถ พระเจดีย์
พระไพรีพินาศ พระวิหารเก๋ง พระวิหารพระศาสดา รอยพระพุทธรูป และตึก

มนุษยศาสตร์วิทยาทาน ให้พุทธศาสนิกชนได้มีโอกาสเข้ามัสการเป็นพิเศษ ตั้งแต่ วันที่ 1-7 ตุลาคม 2548

หลวงตา สมเด็จพระสังฆราชนี้แต่ก่อนท่านเคยมาภาวนาอยู่ที่นี่ ท่านมาแต่ละทีๆ เป็นอาทิตย์ๆ ท่านมาเสมอมาที่นี่ เวลามีโอกาสอันดีท่านก็สนทนาธรรมะกันกับเรา เฉพาะสองต่อสอง ท่านมาบ่อยแหละแต่ก่อน หลังจากท่านเป็นพระสังฆราชแล้วท่านมาหนึ่ง เขามีงานที่กุมภวาปี ทูลอาราธนาท่านมา จากนั้นท่านก็บึงมานี้เลยไม่ฟังเสียงใคร ท่านบอกว่าจะไปวัดป่าบ้านตาด บึงเข้ามาเลย ตั้งแต่นั้นมาท่านก็ไม่ได้มาอีกนะท่านก็แก่ เราเป็นผู้ถือเนื้อถือตัวเสียเอง เราเป็นผู้บ้อง ตั้งแต่ท่านเป็นสมเด็จพระสังฆราชแล้ว เรายังไม่มีโอกาสจะเข้ากราบนมัสการท่านเลยจนกระทั่งปานนี้ ท่านยังเป็นฝ่ายมา เป็นผู้ใหญ่กว่าเรามาที่นี่

ประกอบกับสร้างวัดสวนแสงธรรมก็เป็นระยะเดียวกัน แต่ก่อนเราไปพักวัดบวรเป็นประจำ พอไปพักที่สวนแสงธรรมก็เลยไม่ได้เข้ามาวัดบวรอีก ที่นี้วัดบวรก็เลยไม่ได้ไปอีกที่นี้นะ ไปได้ทีนุ่นแล้วก็ไม่ได้มากราบนมัสการท่านเลย โห เวลาคุณธรรมะนี้ท่านเอาจริงเอาจังมาก เฉพาะกับเราคุยกันสองต่อสอง ท่านหนักในทางจิตตภาวนาอานาปานสติ ท่านอยู่เงียบๆ นะท่านจะมาแต่ตอนเข้ามาบิณฑบาต ท่านบิณฑบาตหน้าศาลา นี้แล้วก็มาฉันที่นี่แล้วไปเงียบเลย เช้าวันหลังจะมาพบกันใหม่ๆ ท่านก็ภาวนาเต็มทีของท่าน

ตั้งแต่เราไปพักที่สวนแสงธรรมแล้วก็ไม่ได้ไปพักวัดบวรอีก จึงไม่ค่อยได้พบได้สนทนาปราศรัยกันกับท่าน แต่เวลามีปัญหาสำคัญๆ ท่านจะปรึกษากับเรา ท่านไม่ให้ใครมายุ่ง ปรึกษาธรรมะธัมโมอะไรต่ออะไร อีกองค์หนึ่งท่านยิ้มๆ สมเด็จพระสังฆราชกรมหลวงวชิรญาณวงศ์ เพราะท่านไม่เคยเห็นที่ไหน ท่านมองดูเราแล้วยิ้มๆ อยู่ตลอดแต่เราเฉย คือพระองค์ไหนก็ตามที่จะเข้าเฝ้าสมเด็จพระสังฆราชนี้ต้องมีผู้นำขึ้นไปๆ ทุกๆ องค์ แต่เราก็พักอยู่กุฏิสมเด็จพระสังฆราชนะ ท่านพักอยู่ชั้นบน เราพักอยู่ข้างล่าง ท่านนิมนต์เราขึ้นข้างบน เราว่าไม่ขึ้นแหละ เอาข้างล่างนี้เลย ห้องข้างล่าง

ที่นี้เวลากลางคืนเงียบๆ เราก็สอบถามพระ ท่านรับแขกเวลาเท่าไรสมเด็จพระสังฆราชวชิรญาณวงศ์ ถามพระผู้ใกล้ชิดเวลาที่ท่านว่างว่างั้น ท่านบอกเวลาเท่านั้นเราก็จับเวลาเอาไว้ แล้วไปองค์เดียวนะไปแบบขโมย ด้อมๆ ไปถามพระ ท่านนั่งอยู่เหมือนกับว่าอยู่บนธรรมาสน์สูงอยู่นะ มีพระสองสามองค์เฝ้าท่านอยู่ พอเห็นเราไปเราก็สังเกตพระด้วย สังเกตทุกอย่างเพราะเราไปแบบปลอมๆ แปลกๆ ไม่มีใครทำอย่างนั้นแต่เราทำ ไปพระก็รับทูลท่าน นี่อาจารย์มหาบัว ท่านยิ้มเลย เข้าใกล้ๆ เลย ท่านนั่งอยู่โน้นเรานั่งอยู่นี่ ไม่นานดูเหมือนไม่เลย ๑๐ นาที

ท่านทรงยิ้มตลอดนะ อย่างหนึ่งก็คือว่าเห็นพระป้าพระเขาไป ไม่รู้จัก
 ขนบประเพณีธรรมเนียมอะไร ปุบปับขึ้น เหมือนพระป้าว่างั้นเถอะ ท่านยิ้มนะทรงยิ้ม
 ตลอดเราสังเกตดู เราเป็นพระบ้านนอกพระอยู่ในป่าในเขาขึ้นไปหาท่าน ท่านถาม มหา
 บัวเหรอ อยู่อุดรเหรอ เอ้อ อยู่อุดรรู้จักพระยาอุดรไหม พระยาอุดรแต่ก่อนอยู่วัดบวร
 มหาจิต จากนั้นมาแล้วก็มาเป็นผู้ว่าอยู่ที่นี้ ท่านทรงรับสั่งด้วยดี ยิ้มๆ ตลอด อยู่อุดร
 รู้จักกับพระยาอุดรไหม รู้จักบ้าง เราก็อ้างว่า งั้น แล้วพระยาอุดรมีลูกกี่คน ท่านรับสั่งถาม
 ข้าพระองค์ไม่ว่าท่านมีลูกกี่คน แล้วก็ถามอะไรต่ออะไร เราก็อูทูลท่านเฉพาะๆ จากนั้น
 ไม่นานเราก็กลับ กราบท่านแล้วลง

ที่นี้ตอนเช้าพอฉันจ้งหันเสร็จแล้ว ตอนนั้นท่านเป็นพระธรรมวราภรณ์ สมเด็จ
 สังฆราชองค์ปัจจุบัน อยู่กุฏิถัดเราไป เวลาเราทำอย่างนั้นท่านก็งมเหมือนกัน ว่าเมื่อคืน
 นี้ได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระสังฆราช ท่านว่า เหน้อๆ แล้วไปเมื่อไร ตอนเท่านั้นทุ่มเท่านั้นทุ่ม
 โอ้ย จ้อเราเลยนะ แล้วไปก็องค์ ไปองค์เดียว ว่างั้นท่านยิ่งจ้อใหญ่เลย แล้วท่านรับสั่ง
 อะไรบ้าง เราก็กราบเรียนท่านว่ารับสั่งอย่างนั้นๆ แล้วก็ลงมา ท่านดูเราด้วยนะ ดูด้วยความ
 สนใจ ภาษาของเราก็อูทูลว่าพระเฒ่าไปขึ้นได้ยังไงคงว่า ในประเทศไทยไม่มีใครขึ้น
 อย่างนั้น มันขึ้นได้ยังไง คงจะว่าอย่างนั้น ท่านขบขัน ดูเราแล้วยิ้มตลอดนะ สมเด็จ
 สังฆราชองค์ปัจจุบัน เพราะไม่มีใครทำอย่างนั้น เราไปตามประสาของเรา ถ้าไปแบบ
 ทั้งหลายเขาไปมันก็ไม่ใช่พระป้า เข้าใจไหม ต้องไปแบบพระป้า เช่อๆ ซ่าๆ แบบนั้น
 ขบขันดีนะ

โอ้ย ท่านรับสั่งยิ้มๆ สมเด็จสังฆราชวชิรญาณ ท่านรับสั่งดีทุกอย่าง ยิ้มตลอด
 เราขึ้นไปนึกว่าท่านจะมีพระพักตร์ยังไงๆ ไม่มีนะ มีแต่ยิ้มตลอดเลย เราก็อูทูลให้
 เสียเวลา ขึ้นไปเล็กน้อยแล้วเราก็ลงมา นั่นละตอนเช้ามาสมเด็จสังฆราชองค์ปัจจุบัน
 ตอนนั้นท่านเป็นธรรมวราภรณ์ เป็นชั้นธรรม โอ้ย ท่านซักใหญ่เลยเทียวนะ ตาม
 ธรรมดาท่านไม่ค่อยชอบพูดแหละ แต่เวลาเราเกี่ยวกับสมเด็จสังฆราชขึ้นไปองค์
 เดียวปลอมๆ นี้ โอ้ย ท่านซักใหญ่เลย จ้องตลอดนะ ทั้งยิ้มทั้งจ้องทั้งซัก เราก็อูทูลตาม
 ท่านจ้องท่านซักเราทุกอย่าง ท่านรับสั่งอะไรบ้างยังงั้นบ้าง เราก็อูทูลตาม

เรากับสมเด็จสังฆราชองค์ปัจจุบันสนิทสนมกันมาก เวลาท่านเป็นสังฆราชแล้ว
 เราก็อูทูลไม่ค่อยอายเอี่ยมแหละ เราอยู่ของเรา ท่านก็อยู่ของท่าน แต่ท่านยังเป็นฝ่ายเมตตา
 เรามากนะ ท่านยังอุตสาหุ่เสด็จมานี่ งานที่กุมภวาปี ออกจากนั้นท่านลุกปุบปับจะไปวัด
 ป่าบ้านตาด มาเลยเทียวนะท่านก็ดี ปุบมานี่เลยไม่บอกใครให้ทราบ มาเราก็อูทูลขึ้น
 มากราบท่าน ท่านเอาผ้ามาถวายไตรหนึ่งเราไม่ลื้ม ท่านไม่ค่อยชอบพูดแหละ สมเด็จ
 สังฆราชเราท่านเป็นนิสัยอย่างนั้น เวลาท่านเทศน์นี้ อย่างพวกนี้หลับไปคนละตื่นสอง

ตื่นถึงจะขึ้นประโยคหนึ่ง คนนี้ได้ตื่นหนึ่งขึ้นประโยคหนึ่ง คนนั้นได้สองตื่นขึ้นประโยคหนึ่งๆ ท่านเทศน์ซ้ำๆ ไม่ได้ยาเหมือนบ้าเรานี้ บ้าเรานี้ยาเลย พอบั้นนี้ยาตลอดเลย อันนั้นท่านพูดซ้ำๆ

เวลาเราไปวัดบวรที่ไร โอ้ย ท่านปลดเปลื้องภาระมากที่สุดทีเดียว เหมือนที่ท่านไว้วางใจเลย การเทศน์ว่าการอบรมพวกอุบาสกอุบาสิกาที่เขาไปฟังเทศน์วันพระ วันพระท่านทิ้งให้เราเลยไปเทศน์อบรมกรรมฐาน ท่านจะไปเทศน์แต่ตอนเช้าเท่านั้น ตอนเย็นเราละ เป็นอย่างนั้น ท่านมาอยู่ที่นี่ท่านภาวนาไม่เกี่ยวกับใครเลย เราก็มองไปกวน มาพบกันตอนเช้าที่นี่เท่านั้น แต่ก่อนพระก็ไม่มีมาก เราไม่ได้รับพระมาก ๑๘ องค์เป็นอย่างมากวัดนี้ เราจำกั ๑๕-๑๘ เท่านั้นไม่รับใครเลย เพราะครูบาอาจารย์มีจำนวนมาก พระเถรไปอาศัยได้ทุกแห่งทุกหนได้สะดวกสบาย

ที่นี่พอครูบาอาจารย์ท่านล่วงลับไปๆ เอาละที่นี่พวกหาที่พึ่งวังโน้นวังนี้ เราก็ดังสารเลยแย้มออก รับ ๒๐ ปีนี้ ปีสองมาฟาด ๒๕ จากนั้นฟาดขึ้น ๓๐ แล้วทุกวันนี้ ๕๙ เห็นไหมล่ะ นี่ยังต้นไฉนนะ ๕๙ ถ้าหากไม่ย่นสั้นไปหมดแหละวัดป่าบ้านตาด พระเถรไม่เคยบกกบาง แต่ก่อนไม่ได้เป็นอย่างนี้นะ เราเองก็เลอะๆ เทอะๆ พวกนี้ก็เลยเลอะๆ เทอะๆ มันเป็นอาจารย์เร่ออีก เราก็มองว่าเรเลอะๆ เทอะๆ พวกนี้ยังเลอะๆ เทอะๆ กว่าเรอีกนะ ทุกวันนี้อยู่แบบหุนหวกตาบอดนะ ไปที่ไหนก็ไป หุนหวกตาบอดไป ในคราวนี้ก็ไปอยู่ตอนประมาณบ่าย ๔ โมงถ้ามีเวลาว่าง เราก็มองเข้าไปคร้ว แต่ใครมาอยู่กับเราไม่ได้นะ เราไปของเราเอง เขารู้นิสัยแล้วแหละ ใครอยู่ที่ไหนก็นั่งอยู่นั้น เราก็มองของเราเรื่อย ดูนั่นดูนี่ หากจะแนะนำบอกอะไรก็บอกเสีย ถ้าไม่บอกก็ไปเรื่อย ๆ

แต่ที่สนใจมากคือสัตว์ ถ้าเห็นสัตว์ตัวไหนจ้องอยู่นั้นเฝ้าดูอยู่นั้น ยิ่งกระแด่ด้วยแล้วยิ่งรักมาก ไปไหนถามหาแต่กระแด่ กระแด่ไปไหน มีแต่กระแด่ยั่วเย้าๆ นี่ชี้มาหาคน แล้วก็เดินผ่านไป อย่างนั้นแหละ เหมือนหุนหวกตาบอดทุกวันนี้แหละ ถ้าเทียบกับแต่ก่อน โอ้ย เข้ากันไม่ได้เลยภาคปฏิบัติ เพราะฉะนั้นเขาถึงได้รำลึกกันนักหนาว่า อาจารย์มหาบัว แต่ก่อนยังหนุ่มเขาก็เรียกว่าอาจารย์มหาบัว โอ้ย ท่านดูมาก ใครไม่อยากมาละ

อันนี้ก็นึกถึงท่านอาจารย์ฝั้น พวกหมูพวกชายป้อมไปโน้นละไม่ค่อยมานี้ เราก็มองไม่ค่อยสนใจกับใคร เข้าใจไหมล่ะ เรื่องนี้ไม่ค่อยสนใจกับใคร เข้มงวดกวัดขันแต่พระเถรที่อยู่ที่นี่ เคลื่อนไม่ได้นะ คนข้างนอกไม่ค่อยเข้ามาแหละ มีแต่พระปฏิบัติต่อกันล้วนๆ ทุกสิ่งทุกอย่างทุกกระเปียดเลยไม่ได้คลาดเคลื่อน ข้อวัตรปฏิบัติหลักธรรมหลักวินัยแน่นปึ๋งตลอดเลยอยู่อย่างนั้น องค์ไหนเคลื่อนคลาดยังงัดไต่เบียดกันเลย ที่นี้ก็รำลือไปข้างนอกว่าหลวงตาบัวนี่ดูมาก ใครเขาก็ไม่ค่อยมา เราก็มองไม่ค่อยสนใจว่าจะให้ใครมาหา

เรา เพราะปฏิบัตินิสัยเราก็เป็นอย่างนั้นมาดั้งเดิม ตั้งแต่ออกปฏิบัติไม่มีใครมายุ่งกับเราได้เลย ออกปฏิบัติกรรมฐานไปองค์เดียวๆ ตลอดเลย จนกระทั่งได้มาเป็นครูเป็นอาจารย์กับหมู่เพื่อน มันยั่วเย้าละที่นี้ แต่ก่อนเราไปองค์เดียวๆ ไปไหน

ตามธรรมดาแต่ก่อนพวกการปกครองไม่ได้แยกกันธรรมยุตกับมหานิกาย เจ้าคณะนั้นเจ้าคณะนี้เห็นกรรมฐานไปนี้ โห้ย ถูกไล่ถูกขนาบ พวกนี้อวดกำมอย่างนั้นละ แต่กับเราไม่เคยถูกไล่ละ เราไปองค์เดียวอย่างนั้นละ หลักธรรมวินัยก็เรียนมาเต็มที่ทุกอย่าง อะไรมืดถูกประการใดก็รู้ แต่เราไม่เคยถูกขับแหละ ส่วนมากพระกรรมฐานไปมักจะถูกขับถูกไล่ แต่เราไม่รู้ว่าไปที่ไหนไม่เคยมี สถานที่ว่าเก่งๆ เราไปก็ไม่เห็นมี คงเป็นมหานีละเป็นกำแพงทำให้ไม่กล้า ไม่เคยมี ไปอย่างนั้นตลอดองค์เดียวๆ

คำว่าองค์เดียวคือนิสัยหนึ่ง ความมุ่งมั่นต่ออรรถต่อธรรมแดนพื้นทุกชั้นนี้เป็นสำคัญมาก อะไรมายุ่งไม่ได้เลย อยู่ทั้งวันทั้งคืนสติกับจิตติดกันแนบๆ ไม่เป็นน้ำไหลบ่า ถ้ามีสององค์ก็รับผิดชอบเป็นหลักธรรมชาติ ยิ่งสามองค์ไปแล้วไม่เป็นท่าแหละสององค์เราก็ไม่เคยไป นอกจากออกจากพ่อแม่ครูจารย์ ออกไปที่แรกสององค์สามองค์ไปด้วยกันยังไม่ได้แยกเท่านั้น เป็นได้ ต่อไปก็แยกละที่นี้ ต่างองค์ต่างไป เราเป็นผู้เดียวตลอดนั้นแหละ ไปที่ไหนก็ผู้เดียวๆ

นี่ละการรักษาจิตที่ได้นำมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง จึงเหมือนกับว่าเราตกนรกทั้งเป็น งานในโลกนี้เราไม่เห็นปรากฏ่างานใดที่หนักมากยิ่งกว่างานบังคับจิตกับสติให้อยู่ด้วยกัน ไม่งั้นก็เลสมันเข้ายุ่มยามๆ ทำลาย จึงต้องอาศัยสติเป็นสำคัญ เดินไปไหนมาไหนสติติดแนบเพราะไม่มีใครมายุ่งเรานี่ การฉนั้นเอาแน่ไม่ได้ ส่วนมากไม่ค่อยฉนั้นแหละ มันจะตายจริงๆ ก็ฉนั้นให้เสียวันหนึ่งแล้วหายเจียบๆ เป็นนิสัยของเราอย่างนั้นพอจับได้ตรงไหนแล้วติดปั๊บบๆ เลย เช่นอดอาหาร ผ่อนอาหาร จับได้อันนี้แหละ

การฝึกกรรมฐาน อดนอนนี่ก็ลองดูแล้ว อดไปหลายวันเท่าไรๆ ยิ่งท้อๆ ยิ่งหนักยิ่งหนาว ไม่มีความแยกกาย สติสตั้งก็เลยไม่ได้เรื่องได้ราว ที่นี้พอมาอดอาหารมันรู้ขึ้นเลยนะ สติเริ่มดีขึ้นแล้ว พอสองวันสามวันสติดีติดกันๆ หลายวันกว่านั้นสติกับจิตนี้ไม่ผลอกันเลยทั้งวัน จึงเห็นคุณค่าในความอยู่คนเดียว การขบการฉนั้นก็เอาเราเป็นตัวเหตุที่เดียวเลย ไม่ต้องเผื่อใคร อยากฉนั้นก็ฉนั้น ไม่อยากฉนั้นก็วันก็แล้วแต่ ฉนั้นก็ฉนั้นอย่างนั้นแหละ ทั้งวันทั้งคืนเหมือนตกนรกทั้งเป็น

สติกับจิตสำคัญมาก เพราะฉะนั้นเราจึงได้นำมาเทศน์ สตินี้ตั้งได้คนเรา ถ้าใครมีสติดี ภาวนาตั้งตัวได้ไม่สงสัย ขอให้สติเป็นพื้นฐานเถอะตั้งได้ บอกสั้นเลย พูดเหมือนว่าเย็นยันรับรองเลย เพราะเอาเราเป็นตัวเหตุ เราตั้งรากตั้งฐานได้เพราะสติไม่ให้ผลอ สติที่จะตั้งนี้ก็ขึ้นกับเครื่องหนุนเหมือนกัน เช่นอย่างฉนั้นฉนั้นนี่สติจะไม่ค่อย

ดี เราอดอาหารไปนี้ อดไปกี่วันสติติดแน่น ๆ ไปเลย พอมาฉันจ้งหันแล้ว มันเหมือนจะ ผิด ๆ พลาด ๆ ไปนิด ๆ ให้เห็น พอฉันไปหลายวันสติก็พลาดไป ๆ ไม่ดี แน่ะ มันก็หมุน กลับเข้ามานี้อีก สติก็ตั้งอีก ๆ อยู่อย่างนั้นเรื่อย

การอดอาหารนี้สำคัญ ส่วนมากจะถูกในอดอาหารพระวัดป่าบ้านตาด เราก็ไม่เคยได้สั่งได้สอน เราบอกกับพระกับเณรทั้งหลายไว้แล้วว่า ที่พูดนี้เราพูดเป็นคำบอกเล่า ว่าอย่างนั้นนะ ไม่ถือเป็นคำสั่งคำสอน แต่ถือเป็นคำบอกเล่า ตามนิสัยของผู้ปฏิบัติ จะหาความดีใส่ตนต้องใช้สติปัญญาพิจารณา วิธีฝึกหัดจิตของเรา ก็ไปขึ้นอยู่กับที่ อดอาหาร พออดอาหารแล้วสติจะเริ่มดีขึ้น ๆ การง่วงนอนนี้พอเลยสองคืนไปแล้วไม่มี คือธรรมดาแต่ก่อนเป็นหนุ่มนี้การนอนมันจะออกหน้า นอนหลับปุ๋ยเลย เร็วที่สุด พออดอาหารเข้าไปถึงสองสามคืนแล้วความง่วงนี้จะไม่กวนนะ นั่งเหมือนหัวตอ แล้วสติ แนบ ๆ

มันเห็นผลอย่างนี้ ถึงร่างกายจะทุกข์มากเราก็ยอมรับ เพราะธรรมเป็นของเลิศ เลอมาก ฟันได้ยากแต่เสื่อมนั้นเร็ว จึงได้ประคองกันเต็มเม็ดเต็มหน่วยเรื่อยมา สตินี้ ตั้งได้ถ้าสิ่งที่หนุนถูก เช่นอย่างเราถูกกับการอดอาหาร อย่างอื่นไม่ค่อยถูก จึงอด เรื่อยไปจนกระทั่งท้องเสีย อดไปตั้งพรรษาแรกเลย ถึง ๙ พรรษาไม่ได้ถอยนะการอด อาหาร จนกระทั่งฉันลงไปนี้ พอฉันลงไปตอนบ่ายท้องมันร้องโก้งแก๊ง ๆ พอค่ำมาถ่าย หมดเลย นี่ท้องเสียแล้ว แต่จิตใจมันมุ่งต่อธรรม ไม่ได้สนใจว่าท้องเป็นอย่างไรต่อ อย่างไร มีแต่มุ่งต่อธรรม

จนกระทั่งพรรษา ๑๖ นั้นละจึงได้มาพัก เรื่องอาหารก็ฉันธรรมดา ไม่เหมือน แต่ก่อน แต่ก่อนมีแต่บังคับกันตลอด จนกระทั่งท้องเสีย เสียก็ไม่สนใจ พอผ่านพรรษา ๑๖ ไปแล้ว เราก็ปฏิบัติปรกติ แต่เรื่องถ่ายมันก็ถ่ายของมันเรื่อย ๆ เลยไม่หยุดนะถ่าย แต่นั่นมา จนกระทั่งจะตายตอนที่ออกช่วยชาติ ท้องมันเสียมาตั้งแต่นั้น เราก็ไม่ได้ สนใจกับมันนัก ตั้งแต่เวลาประกอบความเพียรหนักแน่น โอ้ย ไม่สนใจเลย จะเอาให้ ได้อย่างใจด้านอรรถด้านธรรมอย่างเดียว ธาตุชั้นธจะ เป็นอะไรช่างหัวมัน ช่างหัวมัน เรื่อย

ฉันลงไปถ่ายหมด ๆ เอา ถ่ายก็ช่างหัวมัน อดอีกไปอีก เวลาอดไปอีกมันก็ไม่มี อะไรถ่าย จะเอาอะไรถ่ายมันถ่ายหมดแล้ว เอาอีกอยู่ไหนนะ นี่ละท้องเสีย เราได้ชัด เรื่องของเรา ที่มันเสียก็คือเราไม่สนใจกับเรื่องธาตุเรื่องชั้นธยิ่งกว่าธรรม อดอาหาร เท่าไรธรรมยิ่งดีขึ้น ๆ ๆ เราก็ทำ จนกระทั่งพรรษา ๑๖ หยุดละที่นี้ การอดอาหารนี้ หยุดหมด ถือเป็นธรรมดาไปเลย ถึงอย่างนั้นมันก็ถ่ายของมันไปเรื่อย ถ่ายเรื่อย แต่มัน ไม่ถ่ายทุกวี่ทุกวัน หกเจ็ดวันถ่ายเสียทีหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่เราฉันไปทุกวัน ๆ พอประมาณสัก

อาทิตย์หนึ่งถ่ายที ถ่ายหมดเลยนะ วันนั้นไม่ได้นอน ถ่ายทั้งวัน ตอนเช้ามาก็ท้องแข็ง แล้วก็ฉันทไป ประมาณสักหกเจ็ดวันถ่ายอีก อยู่กันเป็นประจำ จนกระทั่งออกช่วยชาติ มันจะไปตอนช่วยชาติ แล้วมันก็ฟื้นได้นะ แผลกอยู่ เราไม่เคยคาดเคยคิดว่าจะฟื้นได้ มันจะไปอยู่แล้ว มันตั้งลำขึ้นได้ยังไงก็ไม่รู้ จากนั้นจึงได้ช่วยชาติเรื่อยมา

(เสียงโทรศัพท์มือถือดังขึ้น) มาจากไหนละนี่ เสียงมันลั่นมายังไงเทวทัตนี้ มันพิลึกพิลั่นนะ ไปที่ไหนเทวทัตนี้แทรกไปเรื่อย ๆ แทรกไปเรื่อยซ้อนไปเรื่อยเหมือนวงราชการปัจจุบันนี้ อย่างเมื่อวานนี้เราก็กเทศน์ วงราชการปัจจุบัน พวกนี้มันเป็นวงมหาภัยต่อชาติของตัวเอง จะทำลายชาติตัวเองโดยไม่รู้สึกรู้ว่าตัวเป็นผู้ใหญ่ ๆ ปกครองบ้านเมืองให้มีความเจริญรุ่งเรือง เลยกลายเป็นผู้ที่จะทำลายชาติบ้านเมืองไปในตัว เพราะความมักใหญ่ใฝ่สูง บ้ายศบ้ำลาก บ้าอำนาจบาตรหลวง เลยเป็นบ้าในวงนี้ อำนาจแห่งความอยากความทะเยอทะยานมันพาให้ลืมเนื้อลืมตัว คนทั้งประเทศมองไม่เห็น เห็นตั้งแต่ความอยากความทะเยอทะยาน ความดีดัดตนของตัวเองว่า จะเอาอย่างนั้นจะให้เป็นอย่างนั้น ๆ บังคับผู้อื่นให้มาอยู่ในอำนาจของตัวเอง อำนาจบ้า ๆ ป่า ๆ เกื่อน ๆ

เวลานี้กำลังเป็นในวงรัฐบาลไทยเรา กำลังผู้ใหญ่เป็นบ้าอำนาจ แล้วมันจะเอาคนทั้งประเทศมาเป็นอาหารว่างกันทั้งหมด กินโต๊ะกันสองสามคน กินโต๊ะคนทั้งประเทศ นับแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวลงมา ชาติ ศาสนาจะไม่มีเหลือ พวกนี้เอากินโต๊ะ เบียดเบียนกันแบบนั้นเสียดสีกันแบบนี้ บังคับกันแบบนี้แบบนี้ สังเกตดูก็รู้นะพี่น้องทั้งหลาย เรานี้ดูด้วยธรรม ตาหนีตาหนีด้วยธรรม เราไม่ได้ตำหนิด้วยความเคียดความแค้นไม่พอใจ แล้วเกิดความโกรธความอะไรในจิตเราไม่มี แต่พูดตามธรรมดาตามธรรม

เพราะฉะนั้นจึงว่าไม่มีสูงมีต่ำ ธรรมเหนือหมดแล้ว สมควรที่จะตำหนิเราก็คือตำหนิ สมควรจะชมเราชม เพราะอยากชมอยู่แล้ว แต่ไม่เห็นที่ควรจะชมมันก็ชมไม่ได้ เวลานี้รัฐบาลเรากำลังเป็นบ้ายศ บ้ายศบ้ำลากบ้าอำนาจป่า ๆ เกื่อน ๆ ขวนขวายเข้ามา ปิบปี้ไฟเข้ามา จะให้อยู่ในอำนาจของรัฐบาลซึ่งมีสองสามคนเท่านั้นละที่ตัวแสบ ๆ อยู่ในนั้น ทำลายชาติบ้านเมือง ศาสนา นับแต่พระมหากษัตริย์ลงมา ถูกปิบถูกปี้ไฟแบบต่าง ๆ

ดูซิพระมหากษัตริย์ของเรา ซึ่งคนไทยทั้งชาติเขาเทิดทูนกราบไหว้มาแต่ไหนแต่ไร เราเองเราก็คเคยเทิดทูนท่านมาตลอด เป็นพระนี่ก็เทิดทูนท่านด้วยความเป็นพระของเรา เวลาเป็นฆราวาสก็เทิดทูนด้วยความเป็นฆราวาส ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทุกพระองค์ มาถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็เทิดทูนท่านไปแบบหนึ่ง แต่เราอายุ

แก่กว่าท่านแล้วก็เทิดทูนคุณธรรมของท่านไปแบบหนึ่งมาเรื่อย เราไม่เคยดูถูกเหยียดหยามนะ เราเทิดทูนมา

ที่นี้เวลานี้กำลัง ภาษาของเราว่ากำลังร้อน พระองค์นี้ร้อน เพราะพวกนี้เอาฟืนเอาไฟเพราะความมักใหญ่ใฝ่สูงของตน เหยียบย่ำทำลายสิ่งที่เป็นสาระมหาคุณนั้นลงไป เอามูตรเอาคุณขึ้นมาแทนที่ด้วยความปรารถนาลามก อยากเป็นใหญ่เป็นโต อยากให้เขาปรากฏชื่อลือนามว่าเมืองไทยนี้เป็นเมืองใหญ่เมืองโต แต่ก่อนก็เป็นเมืองเท่ากำป็น เตี้ยวันนี้กำลังจะกลายเป็นเมืองยักษ์เมืองผี ด้วยความปรารถนาลามก หลักรใหญ่ที่เราพูดตามที่เขาเล่าให้ฟัง พวกคนใกล้ชิตนะ ปรารถนาเป็นประธานาธิบดีบอแดนนั้น ฟังซิ เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่ชาติไทยของเราไม่เคยเห็นประธานาธิบดี ไม่เคยเห็นใครปรารถนาประธานาธิบดี ก็อยู่กันเป็นสุขสงบร่มเย็น แต่นี้มีแฝงขึ้นมา พวกยักษ์พวกผีอยากจะเป็นประธานาธิบดี แล้วก็เหยียบย่ำทำลายประชาชน จนกระทั่งวงศ์กษัตริย์ก็จะอยู่ไม่ได้เวลานี้

มีแบบเสียดนั้นเสียดนี้ อธิบายวิธีการแยบยล ใ้แยบยลของกิเลสกับความแยบยลของธรรมมองดูทีเดียวบໍ้บໍ้นรู้เลยทันที เราไม่ได้คายนะ เรื่องกฎหมายบ้านเมืองก็คนมีกิเลสตั้งขึ้นมา พระพุทธเจ้ากฎแห่งธรรมกฎธรรมชาติ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ตรัสรู้ขึ้นมา รู้กฎธรรมชาตินี้ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจึงพูดตามหลักธรรมชาติผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ได้ดีกว่าที่พวกคลังกิเลสมาเสกสรรปั้นยอส้วมถนตนเองให้เป็นทองคำทั้งแท่ง มันเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นเราจึงเตือนประเทศไทยเรา ในฐานะที่ว่าเป็นลูกพระพุทธเจ้า ถือพุทธศาสนาด้วยกัน

เราก็เป็นนามของพระ ในองค์พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นลูกศิษย์ตถาคต นํารธรรมที่เป็นแบบฉบับอันดีงามนั้นมาใช้ มาตักเตือนทุกคนตั้งแต่ผู้น้อยถึงผู้ใหญ่ เตือน อะไรจะผิดจะพลาดจากอรรถจากธรรม ซึ่งเป็นความสงบดีงามที่เราเคยเทิดทูนมาแต่ก่อนให้เคลื่อนคลาดไป นี้เตือนอย่าได้ทำนะ ใ้เรื่องมักใหญ่ใฝ่สูงด้วยความสำคัญมั่นหมายตนนี้ ไม่พ้นจะกระทบกระเทือนผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อนเวลานี้คนได้รับความเดือดร้อนจากรัฐบาลยักษ์ จากรัฐบาลเพชรฆาตเวลานี้ทั่วประเทศไทยเรา นี้ละธรรมพูดอย่างนี้

ไม่เคยมีมา ตั้งแต่เราเกิดมาก็ยังไม่เคยมี รัฐบาลตั้งมากที่สุด ๆ ก็เป็นธรรมดาๆ ถึงจะมีความชั่วช้าลามกตามประสาของคนมีกิเลสก็ยอมรับๆ แต่ไม่รุนแรงเหมือนปัจจุบันนี้ รัฐบาลชุดนี้ตั้งขึ้นมาเดือดร้อนกันทุกหย่อมหญ้า ซอกแซกซิกแซกเหมือนโจรเหมือนमार เหมือนผู้ร้าย ซอกแซกซิกแซก สอดรู้สอดเห็น ตั้งแนวเข้าไปๆ แนว

ลับๆ เขาเรียกว่าราชการลับ เปรตลับ โจรลับ ที่จะทำลายชาติบ้านเมือง มันตั้งไปทุกแห่ง
ทุกมุม แม้ที่สุดใ้ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็มี

พูดให้มันชัดๆ เอ้าถ้าเราพูดนี้ผิดไปจากคำบอกเล่าของเขาพูดอย่างนี้แล้ว เอา
คอเราไปตัดเลย นี่ละภาษาธรรม ท่านทั้งหลายฟัง พูดอย่างตรงไปตรงมา ไม่งั้นเชื่อถือ
ไม่ได้..ธรรม เห็นอย่างหนึ่งไปพูดอย่างหนึ่ง พลิกแพลงเปลี่ยนแปลง นั่นเป็นเรื่องของ
กิเลสไม่ใช่เรื่องของธรรม นับถือไม่ได้ ตายใจไม่ได้ เรื่องของธรรมต้องเป็นอย่างนั้น นี่
แทรกเข้าไปทุกแห่งทุกมุมเหมือนตาสับประรด ไม่ว่าจะราชการตรงไหนๆ พวกเปรตพวก
ผีเขาถือว่าราชการลับ ลับของเปรตของผีที่จะกลืนบ้านกลืนเมืองด้วยอำนาจบาตรหลวง
ป่าๆ ถิ่นๆ นั้นแหละ มันกำลังออกผลออกกลายอยู่เวลานี้ เลยกลายเป็นรัฐบาลมหา
ภัยต่อประชาชนให้ได้รับความเดือดร้อนทั่วหน้ากัน

คนดีทำอยู่ที่ไหนก็ตามไปหาสอดหาแทรก พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงให้เป็นชั่ว
ถ้าไม่พอใจแล้วพลิกไปใหม่ เอากฎหมายกฎหมายกฎหมายมาใช้ ว่าเป็นของดี
กฎหมายมันดีอย่างไร กฎหมายมันดีอย่างไร มันดีตั้งแต่อยู่หลังหมากกฎหมายดี แล้วเอา
มาใช้กับหัวคนที่เป็นคนดีๆ ได้อย่างไร เวลานี้กำลังสอดกำลังแทรก อย่าง
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้ง ฟังซินะ คนทั่วประเทศเทิดทูน ตั้งคุณหญิงจาร์
วรรณให้ทำหน้าที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นที่ไว้พระทัย เพื่อเงินแผ่นดินจะได้คง
เส้นคงวาหนาแน่นต่อบรรดาพี่น้องทั้งหลาย สมนามที่ว่าพระองค์เป็นพ่อใหญ่ของ
ประเทศไทย

นี่ก็หาอุบายโค่นวิธีการต่างๆ เวลานี้กำลังโค่นอยู่นะ โค่นคุณหญิงจาร์วรรณ ฟัง
ซิ มันเอาความเลิศจิตใจความเลอมาจากไหนมาโค่น อันนี้เป็นพระราชดำรัสของพระองค์
คนเคารพทั้งแผ่นดิน ตั้งคุณหญิงจาร์วรรณไปนี่ก็ไม่เคยมีผู้ใดขัดข้อง ที่พระองค์ทรง
ดำเนินหรือทรงตั้งอย่างนั้น มีแต่พวกนี้ละขัดข้อง เขี่ยบเข้ามากลืนเข้ามาทำนั้นทำนี้ มี
เล่ห์เหลี่ยม กำหนดอย่างนั้นกำหนดอย่างนี้ อุบายวิธีไหนออกมามันก็รู้ทันที ธรรมดู
โลกจะดูไม่ได้อย่างไร พูดให้มันชัดๆ เสีย หัวใจเรามันจ้ำอยู่ที่นี่พูดชัดๆ ผิดถูกชั่วดีอะไร
แยบคายออกมามันรู้ทันทีๆ ทางกิเลสกับทางธรรมต่างกัน

เราพูดเวลานี้เราจะตาย เราเป็นห่วงพี่น้องทั้งหลาย ทั้งวงรัฐบาลจะพาพี่น้อง
ทั้งหลายให้ล่มจมด้วยความปรารถนาลามกนี้เราเตือน รัฐบาลเราก็เตือน ธรรมนี้เป็น
ความถูกต้องแม่นยำ ถ้าปฏิบัติตามธรรมนี้ เอ้าจมน้ำจมน้ำ หลวงตาบัวจะจมน้ำที่เลย เรา
ปฏิบัติมาตั้งแต่ออกปฏิบัติพื้นฟูเจ้าของมาเรื่อยๆ ที่ว่าอดนอนผ่อนอาหารจะเป็นจะ
ตาย ตกนรกทั้งเป็นก็เราผ่านมาแล้ว เหล่านี้เป็นผลให้เป็นความดีงามๆ จนกระทั่งถึง

ชั้นจิตสว่างจำครอบครัวไปหมด ได้มาสอนโลกนี้ไม่ได้สอนด้วยความทุกข์ความจนในอรรถ
ในธรรมนะ ความสุขเราไม่จน

เอามาอวดซิความสุขในคนทั้งประเทศ เว้นพระอรหันต์เท่านั้น อย่าเอามาอวด
กัน พระอรหันต์ท่านก็ไม่อวด ต่างคนต่างรู้ประจักษ์โดยตัวเองแล้วท่านไม่อวดกัน นี่มัน
จำอยู่ที่นี่เอามาสอนโลกที่มันกำลังมืดบอด กัดนู้นฉีกนี้ ไม่มีล้าเป็นล้าตาย ล้าสดล้าแห้ง
มันกัดฉีกเพราะอำนาจป่าเถื่อนคือความอยากความทะเยอทะยาน ความดีความดี
อยากเป็นใหญ่เป็นโต ก็จะไปใหญ่ไปอะไรนักหนาประสาอึ่งอ่าง อึ่งอ่างกับวัวฟังซินะ อึ่ง
อ่าง ในนิทานอีสปตั้งแต่เราเป็นเด็กเราไปอ่าน นิทานอีสปนี่ออกมาจากธรรมะ เวลาเรา
ไปบวชจึงไปเห็น อ้อ นิทานนี่ออกมาจากธรรมะแท้ๆ ออกไปสอนนักเรียนสอนครู
นิทานอีสป

ที่ว่าอึ่งอ่างกับวัว เขาก็ยกเป็นข้อเปรียบเทียบขึ้นมา ก็เหมือนคนแม่กับลูกพูด
กันนั่นแหละ แม่ไปเที่ยวหากิน ว่าอย่างนั้นนะ อึ่งอ่างนั่นละไปเที่ยวหากิน หากินอะไร
มันอยู่ในรู แต่เขาก็ตั้งขึ้นมาเป็นข้อเทียบเคียง แม่ไปเที่ยวหากิน ลูกนอนอยู่ในรู แล้ว
มีวัวมาเที่ยวหากิน มันก็ข่มขำๆ ตามภาษาวัว มานี้จะมาเหยียบอึ่งอ่างตัวนั้นแหละ
เขาก็หากินตามประสาเขาจะวัวก็ดี เขาไม่ได้หวังตั้งหน้าตั้งตาจะไปเหยียบใคร แต่อึ่ง
อ่างมันตัวเล็กมันก็หลีกของมัน ลูกมันหลีกนะ แต่แม่มันไม่หลีก

พอแม่มา แล้วก็เล่าให้แม่ฟัง โอ้ย แม่สัตว์อะไรก็ไม่รู้ตัวใหญ่โตทีเดียว เหยียบ
เฉียดไปเฉียดมา หนูหลบนั้นหลบนี้ หลบอยู่ในรูนั่นแหละ แทะเป็นแทะตาย มันฟัง
ผ่านไปเดี๋ยวนี้ พอแม่ไปหากินมา ฟังซินะนำฟังนะ จึงได้เล่าให้แม่ฟัง มันตัวใหญ่ขนาดไหน
มันตัวใหญ่ขนาดไหน แม่อึ่งอ่างมันก็ทำขึ้นพอง ตัวขนาดนี้ไซ้ใหม่ อึ้งใหญ่กว่านี้แม่
แล้วขึ้นอีก มันตัวใหญ่ขนาดนี้ไซ้ใหม่ อึ้งยังใหญ่กว่านี้อีกแม่ วัวทั้งตัวกับอึ่งอ่างมันต่างกัน
ยังงใจเข้าใจไหม นี่เอามาเทียบกัน มันใหญ่ขนาดนี้ไซ้ใหม่ แล้วก็พองตัวขึ้น พองก็พอง
อึ้งนั่นแหละ มันใหญ่กว่านี้ไซ้ใหม่ พองไปพองมา ขนาดนี้ไซ้ใหม่ พองหลายครั้งหลายหน
เบ่งหลายครั้งหลายหนเลยท้องแตก อึ่งอ่างตัวนั้นท้องแตก ลูกรอดตัวไป วัวไม่เหยียบ
แต่ตัวแม่ตัวท้องป่อง พองตัวเองๆ อยากใหญ่อยากโตเลยท้องแตก

ก็เหมือนอย่างที่เป็นอยู่เวลานี้ ยกเข้าไปใกล้ๆ เลยว่า รัฐบาลของเราเวลานี้กำลัง
เป็นอึ่งอ่าง อึ่งอ่างกับวัว แข่งวัวคืออะไร คือแข่งธรรม แข่งกรรม กรรมดีกรรมชั่ว
ธรรมครอบไว้ ธรรมกับกรรมอยู่ด้วยกันนั่นแหละ แล้วจะอวดขนาดไหนก็อวด อวด
กรรมอวดธรรมพันไปไม่ได้ ท้องแตก ดิ้นดีดะเยอทะยานเกินเนื้อเกินตัว ท้องแตก
ใครอย่าเก่งกว่าพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้ายังเคารพธรรมเคารพกรรม เราจะเก่งกว่า

ศาสตราจารย์เอกไปไหน ทรงรู้อะไรเห็นทั้งโทษทั้งคุณแล้วนำมาสอนโลก เราวิเศษวิโสกว่า พระพุทธเจ้าไปไหน ถึงจะเบ่งเอาหน้าหนา ครั้นเบ่งแล้วมันก็ต้องพองนั่นแหละ

วัวไม่แตก วัวคือหลักความจริง หลักกรรม ใครทำดีทำชั่วเป็นของผู้มัน ๆ จะบังคับให้เป็นของผู้ใดไม่ได้ นี่เราก็เตือน เตือนรัฐบาล การเตือนรัฐบาลนี้เราไม่ได้เตือนธรรมดา หัวใจเรานี้มันจ้ำด้วยอรรถด้วยธรรมเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว (เสียงแตรรถดังขึ้น) เป็นอะไรของใครเปิดเปิด ๆ ๆ ให้อ่างอ่าง มั่นกำลังแข่งธรรม เอ้อ แปด ๆ เท่านั้น โหมล่ พุดเลยลิ่ม อย่างนี้ละถ้ามีอะไรมาสวน เพราะฉะนั้นเวลาเทศน์จึงห้ามอะไรไม่ให้มาอยู่นะ

เราพูดถึงเรื่องที่เราสอนโลกอยู่เดี๋ยวนี้ เปิดให้ชัดเจน เราเป็นมาได้ ๕๕-๕๖ ปีนี้แล้ว ไม่มีจนตรอกจนมุม ความรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเปิดจำกัดเลย การสอนโลกนี้ตั้งแต่รัฐบาลลงมาเราสอนด้วยความเมตตาสงสาร เราไม่ได้สอนด้วยความดุถูกเหยียดหยาม จะไปทำลายโลกแบบใด เช่นรัฐบาลเป็นต้น เราไม่มีแม่เม็ดหินเม็ดทราย เราสอนด้วยความเมตตาสงสาร ถ้าผู้มุ่งหวังต่อความดีงามทั้งหลายให้ตรงเป้าหมายแห่งอรรถแห่งธรรมควรจะฟังธรรมที่เราสอนนี้ อย่ามาถือว่าเราเป็นข้าศึกศัตรู เราไม่เป็นข้าศึกศัตรูกับใคร ไม่มีในหัวใจเรา

หัวใจเราเปิดออกหมดแล้ว เรื่องกิเลสตัณหาเท่าเม็ดหินเม็ดทรายไม่มีมาได้ ๕๕-๕๖ ปีนี้แล้ว เราจึงเอาธรรมประเภทที่จำเป็นมาสอนโลกด้วยความเมตตา เพราะฉะนั้นเราเป็นลูกชาวพุทธด้วยกัน ศาสนาเป็นธรรมชาติที่นำหน้าเสมอ และครูบาอาจารย์ผู้มีศีลมีธรรมนำหน้าเสมอ ขอให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียงครูอาจารย์เถอะ อย่าฟังตั้งแต่เสียงอังกะลุงของเจ้าของ มันติดมันตื้น เตี้ยมันจะท้องแตกนะ อันนั้นก็ไม่ว่าอันนี้ก็ไม่ว่า เทียวติดเทียวตื้น เทียวคืบเทียวคลาน เทียวบีบบีบไฟกันไปอย่างนี้

เดี๋ยวนี้เมืองไทยเราร้อนมากนะ เราจึงเตือนเข้าไป เมืองไทยไม่ได้ร้อนเพราะเหตุใดละ ร้อนเพราะเหตุที่รัฐบาลกำลังเป็นบ้ำดินอยู่เวลานี้ แทรกซึมไปหมด ลูกศิษย์ลูกหาเขามาเล่าให้ฟัง มันเป็นสายลับ เขาว่าสายลับรัฐบาล รัฐบาลลับ นี่ละอังกะลุงมันไปเทียวทำสายลับเอาไว้ แล้วท้องมันจะแตกละ ธรรมะจึงเตือนไป อย่าดี้นอย่าติดเกินไป เขาที่อยู่โลกไหนเขาเป็นคนเราก็เป็นคน อยู่สภาพไหนให้อยู่สภาพเชื่อบุญเชื่อกรรม การดีการดีนั้นหาผลหาประโยชน์เป็นธรรมดาของคน เพราะธาตุขันธ์บังคับ ไม่อยู่ไม่กินไม่หลับไม่นอนไม่ได้ ต้องมีที่อยู่กินที่หลับที่นอน อันนี้เป็นธรรมดา แต่จะติดดี้นให้เกินเหตุเกินผลนี้แล้วมันเป็นอังกะลุงนะ ถ้าเป็นอังกะลุงแล้วท้องเจ้าของจะแตก

อันนี้กำลังเป็นบ้ำอยู่รัฐบาลเรา เราพูดให้ชัด ๆ เอาคอเราไปตัดก็ได้ หัวใจเรานี้จำกัดแล้ว เราไม่มีโทษกับผู้ใด ที่จะไปเป็นโทษแก่ผู้ใด ๆ ไม่มี แต่คุณนั้นเราสอนเพื่อ

คุณ มีตลอดไปเลย ควรบรรดาพี่น้องชาวพุทธเราตั้งแต่รัฐบาลลงมาจะเชื่อฟังเสียง อรรถเสียงธรรม ธรรมนี้เราได้สอนตนมาตั้งแต่วันออกปฏิบัติ วันบวชก็รักษามาเป็นชั้น เป็นภูมิ แต่วันออกปฏิบัตินี้เอากันจริงจังมากที่สุด ถึงขนาดตกนรกทั้งเป็น จึงได้ ธรรมประเภทนี้ขึ้นมา ธรรมประเภทนี้เราก็ไม่เคยคิดเคยคาดเคยฝัน ธรรมประเภทนี้ เหนือความคิดความคาดความฝันทั้งหมด ออกจากเหตุที่เราได้ฝึกฝนอบรมเราเต็มเม็ด เต็มหน่วย เหตุหนักผลก็หนัก เหตุด้อยผลก็ด้อย เหตุแข็งผลก็แข็ง อันนี้เราก็หนุนมา เป็นลำดับ จนกระทั่งถึงขั้นสว่างจ้าขึ้นมา

เมื่อสว่างจ้าแล้วมองดูโลกนี้มันเหมือนส้วมเหมือนถ่าน พุดให้มันชัดเจนนะ ไม่ได้ตำหนิติเตียน เทียบมันเป็นอย่างนั้นความจริงของมัน เราเองก็เป็นมนุษย์ เหมือนกันแต่ก่อน ความรู้อันนี้ไม่เคยมี ก็เป็นเหมือนเราๆ ท่านๆ เวลามันเป็นขึ้นมาแล้วคาดไม่ได้นะ นี่ละธรรมประเภทนี้ที่มาสอนโลกอยู่เวลานี้ เราได้มาจากการ ประพฤติปฏิบัติดีต่างหาก ไม่ได้ขึ้นมาจากการพองตัวนะ ได้ขึ้นมาจากการอุทส่าห์ พยายามชำระกิเลสตัวมันพองตัวๆ นั้นออกโดยลำดับ มันติดมันตันอยากได้ไม่พอ อะไรไม่พอ ยศถาบรรดาศักดิ์ ได้มากก็มีแต่ลมปาก ๆ

อันนี้คนร้อนทั้งแผ่นดิน จะมาสำคัญตนว่าได้ดิบได้ดีมีความสุขคนเดียว ไม่มีใครยอมรับ คนเขาตำหนิทั้งประเทศแล้ว ใครจะมายอมรับหนุนให้ว่าเป็นดีขึ้นมาอีกไม่มี มีตั้งแต่จะจม ๆ ทั้งนั้นแหละ ขอให้พากันพิจารณา เฉพาะอย่างยิ่งวงรัฐบาลเป็น จุฑารวมของคนทั้งประเทศ ควรจะมีเยี่ยงอย่างมีคติอันดีงามมาแจกจ่ายประชาชน ให้เขา ได้เคารพนบถน้อมกราบไหว้บูชาบ้าง

ตั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเราคนกราบทั้งแผ่นดินไทย ฟังซินะ ทรงตั้ง คุณหญิงจรัสวรรณขึ้นมา นี่ กำลังถูกบีบถูกบีบี่ไฟทุกประเภทเห็นใหม่เวลานี้ ผิดทั้งเพเรา บอกอย่างนี้ เราขอบิณฑบาตอย่าทำนะ ทำกับพ่อกับแม่คือพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว เป็นพ่อแม่ของคนทั้งแผ่นดิน เราเป็นลูกเป็นเต้าของท่าน เช่นเป็นรัฐบาลก็ ลูกของพระเจ้าแผ่นดินนั่นเอง จะไปทำลายพ่อแม่ได้ลงคอให้เขาชมกันทั้งแผ่นดิน มีแต่ เขาจะตำหนิเขี่ยลงทะเล ไม่มีใครจะชมว่าดีละ ขอให้รู้เนื้อรู้ตัวรัฐบาลเรา อย่าว่าแต่ตัว ดิบตัวดีคนเดียว ทิฐิमानะพาคนให้จมได้นะ เราอย่าเชื่อความรู้ความเห็นของเราอย่าง เดียวว่าจะเหาะเหินเดินฟ้า เลยฟ้าก็ลงนรกเท่านั้นเอง ให้พากันจำเอา

วันนี้ก็อดไม่ได้ที่พูดไปมันก็มาสัมผัสอย่างนี้ เพราะมันกระเทือนใจอยู่มากเวลา นี้ การสอนโลกมาก็สอนมา มันก็มาติดที่จุดรัฐบาลกำลังเป็นข้าศึกกับประชาชน ที่นี้ ธรรมเท่านั้นที่จะชะล้างได้ เราก็นำธรรมเข้าไปแนะนำสั่งสอน ซึ่งเปรียบเหมือนการชะ ล้าง ถ้าชะล้างได้ก็ดีสมกับว่าธรรมสอนโลกมานาน ถ้าชะล้างไม่ได้คนนี้อาภัพหมดชีวิต

แล้ว วัชรธรรมไม่ได้รับอะไรไม่ได้ รับได้ตั้งแต่นรกอเวจี เป็นความสำคัญไปปลงล้างว่า บาบปญฺญนรกอเวจีไม่มี นั่นละตัวนี้จะเป็นกองรับเหมาละ ขอพี่น้องทั้งหลายคิดให้ดี ตั้งแต่วังรัฐบาลมาถึงประชาชนทุกคน นี่เอาธรรมสอนโลกมาสอน

การสอนนี้เราไม่ได้ด้วยการจนตรอกจนมุมในธรรม หัวใจมันโล่งไปหมดแล้ว ไม่มีอะไรติดค้างขึ้นชื่อว่าสมมุติ มีแต่ธรรมชาติที่จำอยู่นอกจากวงสมมุติมาสอนโลก ด้วยความเมตตา โลกถ้ายังมีอุปนิสัยปัจจัยอยู่พอจะรับอรรถรับธรรมได้ ให้รับแก้ตัว เฉพาะอย่างยิ่งวังรัฐบาล เวลานี้เขาตำหนิติเตียนจนโลกกระเทือนไปเลยเป็นไร จะแยก พรรคแยกเหล่าแยกพวก ดีไม่ดีแยกพวกทหารตำรวจพวกนั้นพวกนี้ เดี่ยวจะเอาตำรวจ ทหารซึ่งเป็นลูกของพ่อแม่ทุกคน ๆ ลูกเต้าทุกคนมีพ่อแม่ แม่ จะเอาให้พ่อแม่แลกกันไป หมดย่างนี้สมควรแล้วหรือ ลูกฆ่าพ่อแม่มาจากพระราชการที่จะตั้งบ้านเมืองให้ เจริญรุ่งเรือง แต่กลับวงราชการเป็นหัวหน้าสังหารคนทั้งประเทศ ทั้งแม่ทั้งลูกทหาร ตำรวจไม่มีญาติไม่มีมิตร พ่อกับแม่ไม่มีญาติไม่มีมิตร เป็นกองทหารไปหมดย่าให้ได้ยิน เลยนะ

พ่อแม่กับลูกนี้รักกันตลอด ลูกไปอยู่ที่ไหนพ่อแม่ก็รัก แม่อยู่ที่ไหนลูกก็รัก อย่า ให้ได้เห็นความแตกร้างกัน ซึ่งไม่มีพ่อแม่ด้วยไฟบรรลัยกัลป์ ได้แก่ความโลภมาก อยากไม่หยุดไม่ถอยเข้าไปเผา ความดีความดีขึ้นไปเผา เราไม่อยากได้ยินได้ฟัง ธรรม เหล่านี้ทำคุณแก่เรามาจนสุดหัวใจ ถึงขนาดที่ประกาศออกไปแล้วว่า ต่อไปนี้เราจะไม่ มาเกิดอีกแล้ว เพราะมันจำอยู่ในหัวใจนี้แล้ว การสอนโลกก็สอนด้วยความแน่ใจ ที่สอน ออกไปนี้ไม่ได้มีคำว่าผิดพลาด สำเร็จ ๆ พอดี ๆ ไปทุกชั้นทุกภูมิแห่งธรรม จึงอยากให้ บรรดาพี่น้องทั้งหลายนับแต่วงราชการลงมา เอาธรรมนี้ไปพิจารณาแก้ไขตัดแปลง อันใดที่โลกผู้มีธรรมทั้งหลายตำหนิติเตียน ขอให้เอานั่นไปพิจารณาแก้ไขตนเอง อย่าดันทุรังอย่ามิดตื้อเกินมนุษย์มนาเขาจนเกินไป ฟังไม่ได้ดูไม่ได้นะ วันนี้พูดเพียง เท่านั้นก่อน

(เช้าวันนี้ทองคำได้ ๓๕ สตางค์ครับผม) เอาละพอใจ วันหลังจะคว่ำให้มันได้ บาทหนึ่ง วันนี้พอใจแค่นี้ก่อน วันหลังพาดให้มันได้บาทขึ้นไปเรื่อยเลย นี่ละประเภท ซึมซาบ.ได้มาเท่าไรๆ เราไม่นับ มีแต่ไปที่ไหนจำเป็นอะไรคว่ำออกๆ นับไม่ค่อยมี จนกระทั่งเขาบอกเงินแล้ว หือ หมดแล้วหรือ มันไม่สนใจกับว่าหมดแล้วยังนะความ เมตตา ไปที่ไหนเป็นของมันอย่างนั้น เป็นในใจดวงนี้ เราก็บอกว่าเราไม่เคยเป็นแต่ ก่อน ก็เหมือนเราๆ ท่านๆ บทเวลามันได้เป็นขึ้นในใจ โอ้ย คาดไม่ได้เลย คาดไม่ได้ จริงๆ โถ เป็นอย่างนั้นะธรรม เราจึงเอาธรรมนี้ไปสอนโลก โลกที่เต็มไปด้วยกิเลส ถ้า ไม่ฟังเสียงธรรมแล้วจมได้บอกกันเลย เสียงธรรมนี้ไม่จม

เราปฏิบัติมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยจนกระทั่งบัดนี้ เจริญมาโดยลำดับ จนกระทั่งเจริญเต็มที่แล้วปล่อยวางหมดโดยประการทั้งปวง มีแต่ความเมตตาโลกแล้วก็สั่งสอนโลกให้ปฏิบัติตาม อย่าอวดดีเก่งกว่าพระพุทธเจ้า ไม่ได้นะจมนั้นๆ เราก็พูดอย่างนั้นละก็นี่สอนโลกทุกบทุกบาท ทุกชั้นทุกภูมิของธรรม ออกมาจากความเต็มเปี่ยมๆ ในหัวใจ ไม่มีเคลื่อนคลาดเลย ที่จะมาทบทวน เอ๊ะ เทศน์อย่างนั้นว่าจะหนักไปนี้จะเบาไปไม่มี สำเร็จพอดีๆ ไปหมดเลย เหมือนเขาถากไม้ ไม้ที่มันคดงอ ที่มันเรียบๆ เขาก็ถากเรียบๆ เขาจะถากมาทำต้นเสา ถ้าตรงไหนมีคดงอหนักเบาเล็กน้อยเขาก็หนักมือการถาก เป็นอย่างนั้น

การสอนคนมีคดมีงอมีเรียบๆ คนที่มีนิสัยเรียบๆ หัวใจเรียบๆ ก็ต้องเทศน์ไปเรียบๆ คนที่มีคดงอมีเล่ห์มีเหลี่ยมหลายสันพันคม ก็เลศเต็มหัวใจก็ถากแรงเข้าใจใหม่ ละ.สุดยอดก็ผู้ที่จะถึงความพ้นทุกข์แล้วไสเลย มีหลายชั้นนะ อันนี้เอามาขีหลงตาบัว จะไม่มีธรรมสอนพี่น้องทั้งหลายเธอ เวลานี้สอนด้วยธรรมนี้ละ ใครๆ คนไหนที่จะมาหลงตาบัวนี้หมดภูมิสอนโลกไม่ได้แล้วเวลานี้ให้ได้เห็นสักทีนะ น้ำมันเห็นแต่ความสลดใจที่โลกทำความสกปรก เฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลเราเก่งมากเวลานี้ว่างั้นเลย เราฟังมาทุกแง่ทุกมุมๆ เข้าหูเราหมด เข้าหัวใจเราหมด

เราก็เป็นหัวใจที่อุ้มโลกด้วย แล้วทำไมคนหนึ่งพยายามอุ้มโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วย คนหนึ่งจะมาเหยียบย่ำเผาโลกมันเข้ากันได้หรือ นี่ละมันจึงแผดออกมาเข้าใจใหม่ละ นึกว่าเทศน์จบไปแล้วมันไม่จบนะ วันนี้เทศน์เต็มเหนี่ยวเหมือนกัน ถอดออกมาหมดในหัวใจวันนี้ละ ให้โลกได้ฟัง เราเอาขี้หมูขี้หมาสอนเธออยากว่างั้น ถ้าหากว่าไม่อาภัพเสียจนเกินไปหมดคุณค่าแล้วฟังได้คิดได้ ยังไปเป็นคดีได้ อย่างน้อยสะกิดใจสะท้อนใจ ธรรมขนาดนี้ไม่สะท้อนใจมีหรือ ตั้งแต่หมื่นโลกธาตุยังสะท้อนใจหมด พระพุทธเจ้าท่านทรงแสดง

ท่านตรัสรู้ธรรมบั้งขึ้นมานี้ พวกทวยเทพทั้งหลาย ตั้งแต่ภุมมเทวดา อากาศเทวดาขึ้นไปถึงจตุมหาราชิกาสวรรค์ ๖ ชั้น กระเทือนขึ้นไปถึงพรหมโลก ๑๖ ชั้น แล้วยกไปอีกว่าหมื่นโลกธาตุ สะเทือนสะท้อนไปหมดเลย นั่นฟังซิ ธรรมของพระพุทธเจ้าวิเศษวิโสขนาดไหน เราพูดเรื่องอะไรมานี้หลงแล้วนะว่าจะเอามาเป็นข้อเปรียบเทียบ หมดแล้ว อย่างนั้นละทุกวันนี้ นี่ละธรรมเลิศเลอขนาดไหนกระเทือนหมื่นโลกธาตุ ทำไมไม่กระเทือนหัวใจเราบ้างมันเป็นยังไง หัวใจเรามันเก่งทางไหน มันเก่งที่จ่านรกกำลังลากลงยังไม่ถึงก้นนรกหรืออย่างไร ที่ว่าลงบัญญัติเขาลงเรียบร้อยแล้ว เขาตั้งลงยังไม่ถึงก้นนรกเท่านั้น มันจึงได้เห่าฟ้อๆ ข้าจะเป็นใหญ่ ข้าจะเป็นโต ข้าจะเป็น

เจ้าอำนาจบาตรหลวง แต่ข้าจะเป็นผู้รับเหมาไฟนรกมันไม่พูดนะ เวลานี้มันกำลัง
รับเหมาไฟนรก

เอาซีใครจะลบล้าง บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เอา ลบล้างว่างั้น
เลย ศาสดาองค์นี้เป็นโลกวิทู รู้แจ้งโลกไปหมดเลย พวกเรามันมีตรอบโลก ท่านรู้แจ้ง
โลกทั่วโลกเลย เอามาแข่งกันซิ ถ้าธรรมเอาไว้มืออยู่หมดนะเมืองไทยเรา เมืองไทยเป็น
เมืองพุทธศาสนา เคยเทิดตัวเองมาด้วยอรรถด้วยธรรมนี้ตลอดมาได้รับความสงบ
ร่มเย็น แล้วคราวนี้เมืองไทยจะจมไปเหอ ถ้าไม่ฟังศาสนาจม จะเก่งขนาดไหนก็เก่ง
เถอะ ไม่เห็นอธรรมพระพุทเจ้า ไม่เห็นอกรรมไปได้ จับอันนี้ให้ตีนะพี่น้องทั้งหลาย
เราพูดนี้พูดด้วยความเชื่อกรรม มันจำอยู่ในหัวใจนี้แล้ว ใครจะมาลบล้างยังไงมันก็เห็น
อยู่นี้ อย่างนี้นะ ลบล้างว่ากระโถนไม่มี ฟังซิ ก็เห็นมันมีกระโถนไม่มีได้ไง นอกจากคน
ตาบอดเข้าใจไหม มีร้อยมีพันคนมันจะปฏิเสธว่ากระโถนไม่มี แต่คนตาดีมีเพียงคน
เดียวเห็นหมด พระพุทเจ้าเพียงพระองค์เดียวจำหมดแล้ว เข้าใจเหอ เอ้า มันขึ้นอีก
หรือเทศน์มันยังงัยกัน เอาละไปละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz